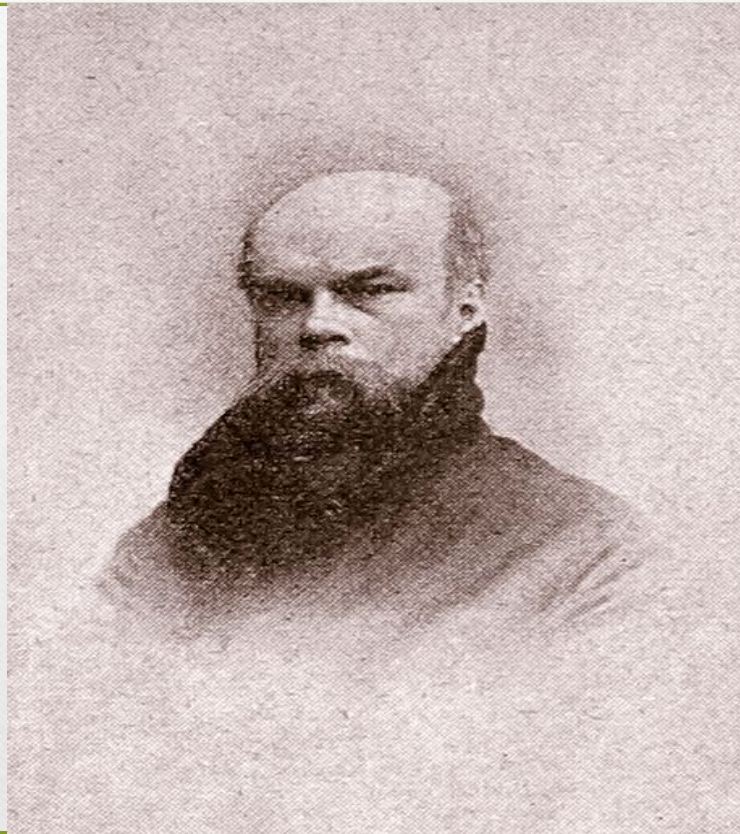

Поль Верлен (1844-1896). “Поетичне мистецтво”, “Осіння пісня”

Мета:

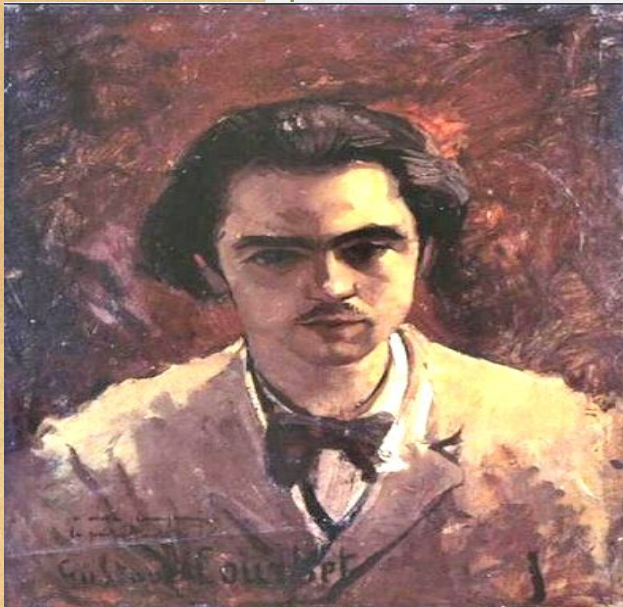
- засвоїти основні віхи життя і творчості письменника;**
- аналізувати ліричні твори.**

Чи гість минулих я століть,
Чи того віку, що прибуде ?-
Але востаннє, добрі люди,
За мене Господа моліть.

П.Верлен

- *Поль Верлен – видатний французький поет, людина, яка перебувала у вічному пошуку, у душі якої боролися протиріччя, яка страждала, грішила, помилялась, шукала істину, своє місце у житті.*

- *Як сказав німецький поет Генріх Гейне: "Світ розколовся, і тріщина пройшла крізь серце поета". Бо поет — це людина, котра надзвичайно тонко і глибоко відчуває, прагне краси і гармонії — гармонії світу, людських відносин. Ось чому будь-який відступ від цієї гармонії — зло, фальш, жорстокість, бездуховність — боляче вражають серця митців і народжують вірші. В одних — гнівні та тривожні, з в інших — повні відчаю та туги.*

Життя П. Верлена було сповнене злетів і падінь, добропорядного існування й ув'язнення, захоплення Паризькою Комуною і пошуками Бога, радіщами богеми і безпритульного злидарювання. Пристрасний і неврівноважений, чутливий і надзвичайно емоційний, він постійно шукав себе у суперечностях долі, виливаючи щастя і біль, тугу і самотність у віршах.

П.Верлен народився 1844 року в старовинному місті Мец. Подружжя Верленів аж 13 років чекало на первістка, і на знак подяки Пресвятій Діві другим іменем сина вони вибрали ім'я Марія. Батько був військовим , і сім'ї доводилось часто переїжджати на нові місця служби.

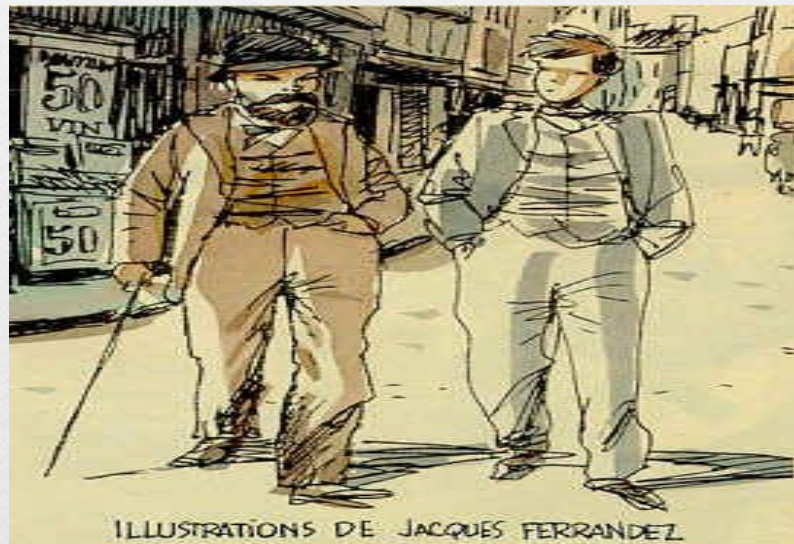
Хлопчик вступив до ліцею Бонапарда в Парижі.

Після закінчення ліцею у 1862 році Поль вступив до школи права, служив дрібним чиновником у страховій компанії, а потім – у мерії. Однак потім П.Верлена захопило паризьке богемне життя.

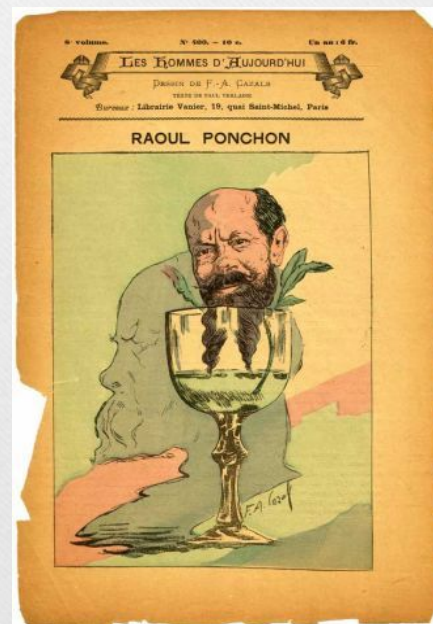

У вересні 1871 р. Верлен запросив до себе А.Рембо, що й довершило його занепад. Він втікає з дому, залишивши молоду дружину з немовлям. Обидва поети блукають північною Європою, відвідують спершу Бельгію, потім Англію, знову повертаються до Бельгії. Ця невдала спроба «жити вдвох» закінчується трагедією: у липні 1873 р. під час сварки Верлен, вистріливши з револьвера, поранив Рембо.

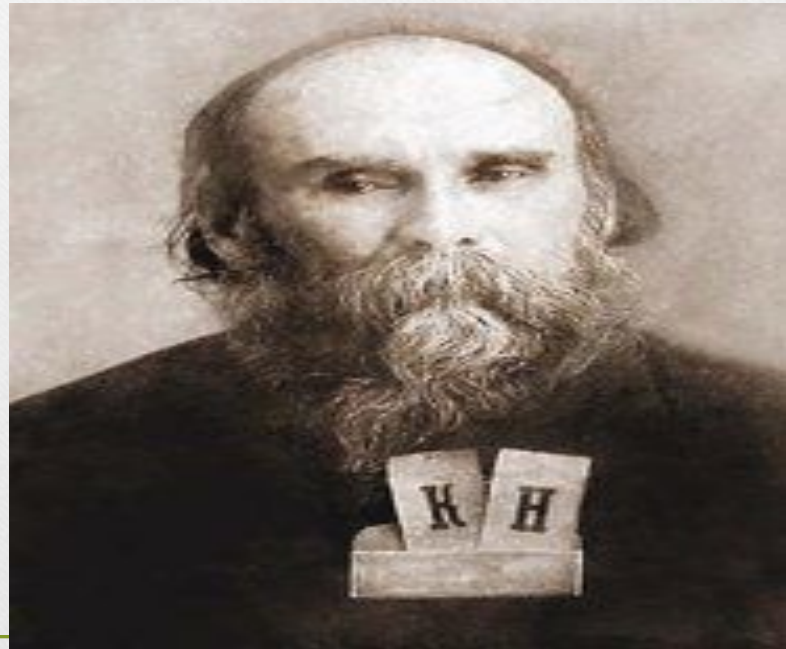
Але перешкодою на шляху до порятунку знов ставали алкоголізм, скандали, в'язниці. Верлен злидарює і поступово перетворюється на хворого волоцюгу, який майже постійно змушений перебувати в лікарнях. Навіть пізня слава, яка прийшла до нього, коли він став одним із кумирів нового поетичного покоління, нічим не могла зарадити і зупинити процес занепаду.

**Обраний по смерті Леконта де Ліля «князем поетів»,
немічний і хворий Верлен помер 8 січня 1896 р. у маленькій
жалюгідній квартирці.**

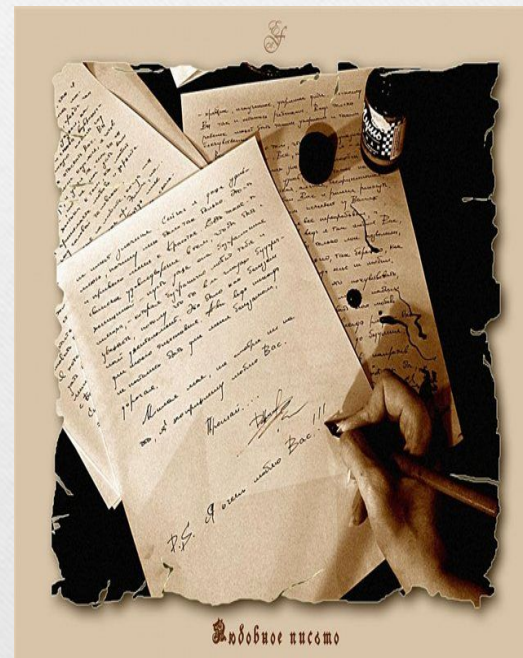
**Він відчував себе поетом. Він і жив, як поет. Кохав, але його
надії на щасливе подружнє життя не справдилися. Бився на
дуелі і сидів у в'язниці. Визнання метром і захоплення його
творами наздогнало вже зневіреного митця.**

«Поетичне мислення»

*Найперше — музика у слові!
Бери ж із розмірів такий,
Що плине, млистий і легкий,
А не тяжить, немов закови.
Не клопочись добором слів.
Які б в рядку без вад бриніли,
Бо наймиліший спів — сп'янілий:
Він невизначно й точно сплів.
В нім — любий погляд з-під вуалю,
В нім — золоте тремтіння дня
Й зірок осіння метушня
На небі, скутому печаллю,
Люби відтінок і півтон.
Не барву — барви нам ворожі:
Відтінок лиш єднати може
Сурму і флейту, мрію й сон.*

Любовное письмо

«Поетичне мистецтво»

Винищуй дотепи гризкі ті,

Той ум жорстокий, нищий сміх.

Часник із кухонь тих брудних —

Від нього плач в очах блакиті.

Хребет риторичі скрути

Та ще як слід приборкай рими:

Коли не стежити за ними,

Далеко можуть завести. Хто риму вигадав зрадливу?

Дикун чи то глухий хлопчак

Скував за шаг цей скарб, що так

Під терпугом бряжчить фальшиво?

Так музики ж всякчас і знов!

Щоб віри твій завше був крилатий,

Щоб душу поривав — шукати

Нову блакить, нову любов,

Щоб мчав, де далеч не похмура,

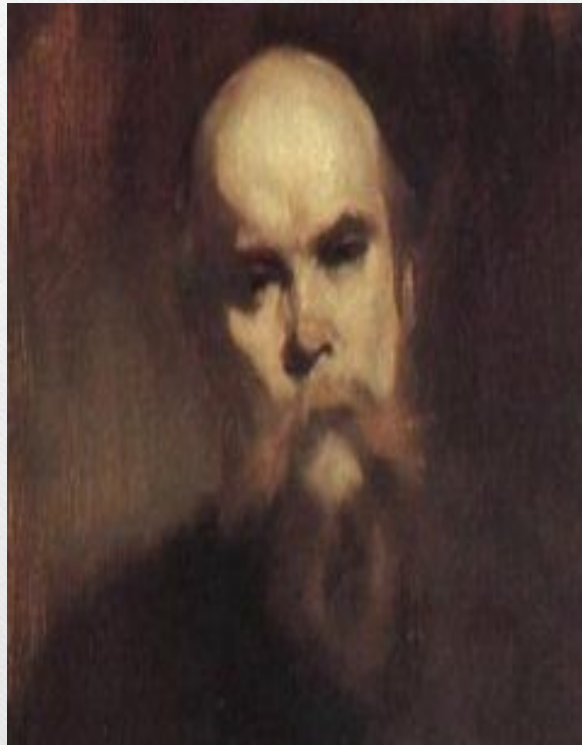
Де чари діє вітерець,

Де пахне м'ята і чебрець...

А решта все — література.

- 1. Яка тема та ідея вірша “Поетичне мистецтво”?**
  - 2. Які основні риси поезії Поля Верлена?**
-

Основні риси поезії Поля Верлена

ЗМАЛЮВАННЯ
"ПЕЙЗАЖІВ ДУШІ"

ІМПРЕСІОНІСТИЧНІСТЬ

Фіксація миттєвих
вражень

Живописність:
відтінок, світлотінь,
півтон

МУЗИЧНІСТЬ

СУГЕСТИВНІСТЬ

ПРОВІДНІ МОТИВИ: ПЕЧАЛЬ,
РОЗЧАРУВАННЯ, ТУГА, САМОТНІСТЬ

A handwritten signature of Paul Verlaine in black ink, written in a cursive style. The signature is located in the bottom right corner of the page.

У 1874 році Верлен написав свій знаменитий вірш "Поетичне мистецтво". Проте опублікувати його вдалося лише у листопаді 1882 року. Уперше твір був надрукований у "Парі модерн", а згодом увійшов у поетичну збірку Верлена "Давно і недавно".

У його вірші йдеться і про символізм (прагнення сягнути інших небес, тобто світу втаємниченого і прекрасного), і про імпресіонізм (тяжіння до передачі "пейзажу душі" — настрою, його найтонших відтінків і нюансів).

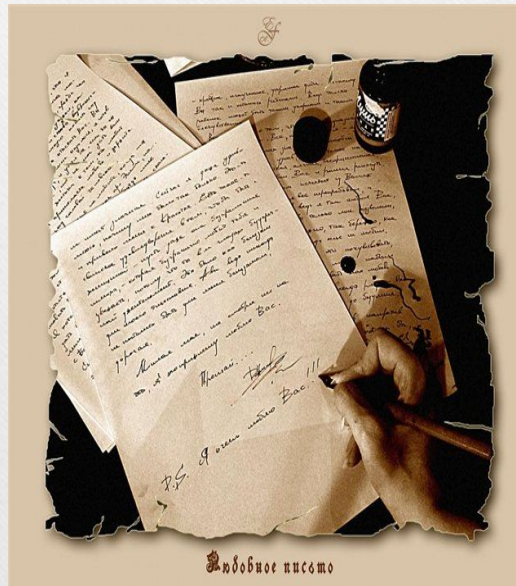

Втім, сам Верлен зауважував, що не слід сприймати його вірш як новий догмат, нову естетичну програму.

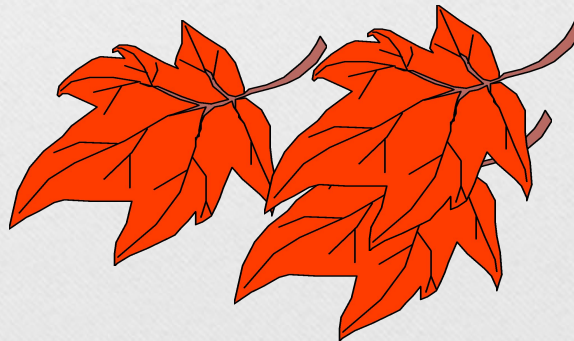
Імпресіонізм і символізм — це течії модернізму. Тому, характеризуючи П. Верлена як модерніста, його сучасник поет-теоретик Банвіль писав йому; «Часом ви, можливо, плаваєте так близько від меж поезії, що ризикуєте потрапити в музику. Хто знає, може, ви й маєте рацію».

Любовное письмо

“Осінні пісні”

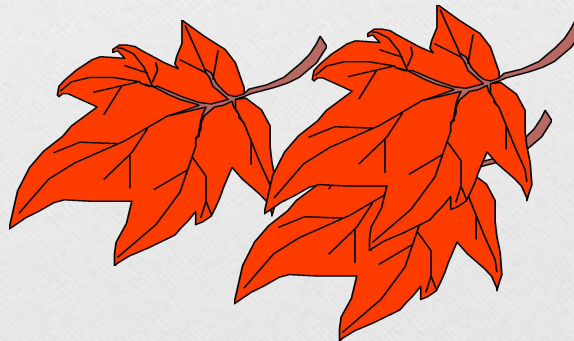
**Неголосні
Млосні пісні
Струн осінніх
Серце тобі
Топлять в журбі,
В голосіннях.
Блідну, коли
Чую з імлі
Б'є годинник:
Линуть думки
В давні роки
Мрій дитинних.
Вийду надвір -
Вихровий вир
В полі млистім
Крутити жовте**

Яка тема та ідея вірша “Осіння пісня”?

Висновки

Хто ж такий П, Верлен?

Він повів за собою не тільки покоління французьких символістів. Його творчістю захоплювались і відчували на собі його вплив Р. М. Рільке та О. Блок, Гарсія Лорка та Б. Пастернак, А. Ахматова та П. Тичина, Л. Костенко.

Тож нехай і у ваших душах назавжди залишиться П. Верлен, його прагнення красою змінити світ.